

B. Christensen: Som det vil sees af Udvalgets Betænkning, danner jeg et Mindretal, der ikke har kunnet indsee, at der er en afgjort Trang og Berettigelse til en Lovforholdsregel som den her foreslaaede. Det vil vistnok deraf være en Selsfølge, at jeg paa Lovens sidste Trin stemmer imod den og giver den mit Nei; men skal Loven udkomme, maa jeg dog tilstaae, at jeg med fuld Overbeviisning har kunnet slutte mig til Udvalgets Forslag som et mere hensigtsmæssigt og fremfor Alt mere retfærdigt end Regjeringens. Jeg kan slet ikke forstaae, hvorledes den ærede Indenrigsminister kan lægge saa særdeles Eftertryk paa, at Landvæsenkommissionens Institutet skulde være at foretrække netop ved denne Leilighed, uagtet han selv indrømmer, at meget ofte vil Sagens egentlige Gjenstand neppe staae i Forhold til Bekostningerne af at maatte tye til Landvæsenkommissionen. Mig forekommer det, at har Vedkommende virkelig Ret til at faae en Beshyttelse mod de Ulemper, som Lovudkastet vil værne imod, saa er det Uret imod ham at gjøre denne Beshyttelses Opnaaelse saa kostbar, at det ikke staaer i rimeligt Forhold til Sagen, og det har derhos den Betænkning, at Smaafolk og Fattigfolk just af den Grund maaskee vanskeligt vilde kunne benytte Institutet, der saaledes nærmest kun kan blive brugt af de Rigere og mere Formuende. Jeg troer, at man tillige har Uret, naar man mener, at der ved Landvæsenkommissionernes Afbenyttelse skulde forskaffes en større Kyndighed, end man kunde have ved at følge den Vej, Udvalget har foreslaaet; thi det maa ikke glemmes, at det i de Spørgsmaal, hvorom Udcastet handler, ganske væsentligt bør komme an paa hver enkelt Localitets Bestaffenhed; og denne Bestaffenhed vil rimeligst være bedre bekendt for Mænd af Communen, som Communeautoriteterne udnævne, end for den almindelige Landvæsenkommission. Der kommer hertil endnu det, som det forekommer mig, at, vil man endelig lovgive om disse Forhold, da maa man ikke tabe af Sigte, at det ikke blot er et Forhold mellem Staten som den egentlige Eier af Bandet og den tilstødende Lodseier, som der er Tale om, men at der tillige er en tredie Factor, som kunde kaldes

den Commune, den Omegn, der hidtil har benyttet den samme Strand, som man meer eller mindre vil affpærre. Jeg troer, at just dette Hensyn opfordrer til at foretrække den stedlige Myndigheds Benyttelse fremfor en ofte fjernere staaende Landvæsenkommission. Forøvrigt maa jeg tilstaae, at den hele Sag forekommer mig at være af en meget underordnet Betydning, og at jeg ogsaa af den Grund troer, at den maaskee rettest og bedst havde været holdt tilbage. Dersom jeg har forstaaet den ærede Minister ret, har hans høit indsigtsfulde Forgænger i Ministeriet ogsaa været af den Mening, og ifald dette er saa, finder jeg deri en dobbelt Beroligelse for det Nei mod Loven, som jeg til Syvende og Sidst agter at afgive.

Indenrigsministeren: Jeg paaberaabte mig kun Noget, som jeg ansaae for et bekjendt Factum, nemlig at den næstforrige Indenrigsminister i Folkethinget ikke havde syntes om en saadan Lov, saa at det gjør mig ondt at maatte berøve den ærede Landstingsmand den Beroligelse, som han fandt i mine Uttringer. Jeg har foresundet fra min Formands Haand et Lovforslag, som gif endnu videre end det af mig forelagte.

Ordføreren: Det har gjort mig ondt, at den høitærede Minister har troet at maatte stille sig imod Udvalgets Forslag. Forsaavidt han har bemærket, at det vel kunde komme Ordføreren uventet, men at det ialtsald ikke var hans Skyld, fordi der ikke har fundet nogen formelig Conference Sted imellem ham og Udvalget, er det ganske rigtigt, men den høitærede Minister vil maaskee tilgive, om Ordføreren udtaler, at han havde havt nogen Anledning til at troe, at Ministeren deelte det samlede Udvalgs Betragtning af disse Forhold. Jeg har nemlig som Formand i et andet Udvalg samme Dag, som Betænkningen var færdig — jeg tør ikke paastaae om understrevet eller ikke — havt den Ære at overlevere den høitærede Minister et Exemplar af Betænkningen. Jeg har havt den Ære — og der var andre af nærværende Udvalgs Medlemmer tilstede i det andet Udvalg — vi have havt den Ære